

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Кюстендил, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

Членове: Мирослав М. Начев
Елисавета Г. Деянчева

при участието на секретаря Вергиния Хр. Бараклийска
в присъствието на прокурора М. В. К.
като разглежда докладваното от Пенка Н. Братанова Въззивно частно
наказателно дело № 20231500600552 по описа за 2023 година

Производството е по реда на част VII, глава XXXIV, раздел II НПК-
“Реабилитация”- чл.433 исл. НПК вр. глава XXI НПК- “Въззивно
производство”.

Адв. Й. Б.- защитник на К. И. А. от с.С., Кюстендилска област обжалва
протоколното определение, постановено от Дупнишкия районен съд на
19.09.2023 г. по НЧД № 779/2023 г., с което е оставена без уважение молбата
му за съдебна реабилитация по влязла в сила присъда по НОХД № 1785/18 г.
на ДнРС. В жалбата са релевирани доводи за неправилност на постановеното
определение. Иска се отмяна на постановения съдебен акт и постановяване на
нов, с което да се допусне съдебна реабилитация.

Становището на представителя на КнОП е, че жалбата е
неоснователна.

К. И. А. не е взел становище пред въззивния съд.

Защитникът на А.- адв. Й.Б. поддържа жалбата и счита, че са налице
предпоставките по чл.87 от НК.

КНОС, след цялостна проверка на събрания фактически и
доказателствен материал, след неговото обсъждане както поотделно, така и в
съвкупност, и при пределите, установени в чл.314 НПК и като съобрази
представените пред КНОС нови писмени и гласни доказателствени средства,
счита, че жалбата е допустима, доколкото е предявена в срока по чл.436, ал.2
НПК, а определението на ДнРС е правилно и законосъобразно и следва да се
потвърди по следните съображения:

По отношение на А. са налице следните осъждания:

- НОХД № 1428/17 г., в сила от 11.10.2017г. за престъпление по чл.216, ал.1 НК, като му е наложено наказание ЛС за срок от 5 година, чието изтърпяване е отложено на осн. чл. 66 НК с изпитателен срок от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила. Присъдата е влязла в сила на 11.10.2017 г. Това наказание е приведено в изпълнение по реда на чл.68, ал.1 НК по ЧНД № 196/19 г., в сила от 18.03.2019 г. и е изтърпяно на 01.07.2019 г.

- НОХД №1785/18 г. на ДнРС, в сила от 07.02.2019 г., наложено му е наказание ЛС в размер на 5 месеца ефективно, изтърпяно на 22.10.19 г.(както и лишаване от право да управлява МПС- изтърпяно на 30.04.2019 г.).

Със споразумение по НОХД № 781/23 г. на ДнРС А. е осъден на ЛС в размер на 5 месеца ефективно за престъпление по чл. 343б, ал.3 НК, в сила от 07.09.2023 г. Деянието е извършено на **11.07.2023 г.**

Молбата за допускане на съдебна реабилитация е предявена на 20.07.2023 г.

С атакуваното определение ДнРС е оставил без уважение същата. Прието е, че е налице първата предпоставка по чл.87 от НК- изминали са три години от изтърпяване на наказанието по НОХД № 1785/18 г., но не е налице добро поведение от страна на А.. ДнРС се е мотивирал с наличието на още едно осъждане по отношение на А. за деяние, извършено след изтичане на визирания в разпоредбата на чл.87 от НК тригодишен срок.

Настоящият съдебен състав споделя тези доводи на ДнРС по следните съображения:

Производството за реабилитация е отделно, самостоятелно, особено производство по глава XXXIV, раздел II НПК, в което съдът след преценка на изискуемите по чл. 434, ал. 2, т.1 и 2 НПК доказателства се произнася със самостоятелен съдебен акт - определение, подлежащо на обжалване. За разлика от реабилитацията по право, която настъпва, ако са налице предвидените в [чл. 86 НК](#) материалноправни предпоставки, съдебната реабилитация се постановява, когато са налице не само материалноправните предпоставки, но и процесуалните условия и ред, предвидени в глава двадесет и втора, раздел IV ([чл. 433-436](#)) НПК. Реабилитация може да бъде допусната по съдебен ред за всяко престъпление независимо от неговата тежест, вредни последици, степен на обществена опасност и срок на наложеното наказание, при положение, че са налице изискванията на закона, визирани в чл.87, ал.1 НК. Тези изисквания са- в течение на три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата наказание осъденият да не е извършил друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода, да е имал добро поведение и да е възстановил умишлено причинените вреди.

Несъмнено е, че в случая първата предпоставка е налице, доколкото последното наказание по НОХД №1785/18 г. на ДнРС е изтърпяно на 22.10.2019 г., а молбата е предявена на 20.07.2023 г. Не следва да се изследва наличието на другата предпоставка- възстановяване на вреди, тъй като няма данни за такива.

По отношение на третата предпоставка въззивният съд се съгласява с извода на ДнРС за липсата на добро поведение на А.. По делото са събрани добри характеристични данни; от показанията на майката на А.- св. К. пред

окръжния съд се установява, че същият след изтърпяване на предходните си наказания е работил, създал е семейство и е бил грижовен баща и син. Наличието на още едно престъпно деяние обаче, за което преди произнасянето на ДнРС по молбата за реабилитация е постановена осъдителна присъда, не позволява да се правят изводи в позитивен план.

Действително, в тригодишния срок след изтърпяване на наказанието ЛС по НОХД №1785/18г., А. не е имал противообществени прояви, упражнявал е обществено полезен труд, бил е съвестен и отговорен служител (работел е на трудов договор като автомонтьор), активно е участвал в мероприятия, организирани в населеното място. В същото време съгласно чл. 87, ал. 2, т. 1 от НК съдебна реабилитация е допустима само ако, наред с положителното констатиране на другите изискуеми по чл. 87 от НК предпоставки, съдът установи и че молителят/осъденият е имал добро поведение. Извършването на престъпление, макар и след изтичане на срока по чл.87, ал.1 НК, несъмнено е в противоречие с разбирането за добро поведение. Във времеви порядък, в съответствие и със задължителните указания на ТР № 20/83 г. по н. д. № 21/83 г. на ОСНК, преценката за спазване на добро поведение се извършва към момента, в който сезирания с искането по чл. 87 от НК съд постанови съдебния си акт. Следователно законът предвижда възможност за преценка поведението на осъдения и след изтичане на тригодишния срок - до постановяване на определение за реабилитация. (срвн. и Р-57- 22.04.2019 г.- н.д. 57/19 г.- I НО. И това е така, тъй като реабилитацията е правен институт, който засяга и се разпростира върху юридическия статус на личността като цяло, в този смисъл не е възможно да настъпи реабилитация само за едно престъпление, а за други - не, в този аспект е и законовото разрешение в чл. 88а ал. 4 от НК (приложим по аналогията на закона, съгласно чл. 46, ал. 1 от ЗНА)- срвн. Р- 216 от 4.06.2015 г.- н. д. № 647/2015 г.- I НО).

Наличието на престъпно деяние, извършено макар и след изтичане на визирания в разпоредбата на чл.87, ал.1 НК тригодишен срок, следва да се съобрази при преценка на предпоставките за приложение на съдебната реабилитация. В случая това е сторено от страна на ДнРС, който обосновано е приел, че последващото осъждане по НОХД № 781/23 г. за деяние по чл.343б, ал.3 НК, в сила към момента на произнасянето му, рефлектира върху поведението на А.. То не представлява израз на добро поведение по смисъла на закона и в този аспект преценката първостепенния съд за липсата на тази предпоставка по чл.87 НК е правилна и законосъобразна, поради което определението следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното и на осн.чл. 436, ал.2 НПК вр. чл. 336 НПК вр. чл. 87, ал.1 НК, КнОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №1273 на Дупнишкия районен съд, постановено на 19.09.2023г. по НЧД № 779/2023г. по описа на същия съд, с което е оставена без уважение молбата на осъдения К. И. А. за допускане на съдебна реабилитация.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

На основание чл.340, ал.2 НПК да се съобщи на страните за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____